CELE 7 NIVELE DE EVOLUȚIE ALE SPIRITULUI ŞI DISTRIBUȚIA CALITATIVĂ A ACESTUIA ÎN MULȚIMEA OAMENILOR

NIVEL	DENUMIRE	CORESPONDENȚĂ CU ELEMENTELE MATERIALE	DISTRIBUȚIE ÎN OMENESC
1	Amorf	Pământul	1,999 %
2	Primar	Piatra	29 %
3	Primitiv	Lemnul	47 %
4	Abil	Apa	14 %
5	Deştept	Aerul	6 %
6	Inteligent	Vântul	2 %
7	Înțelept	Focul	0,001 %

Fig. nr. 1

Concluziile de mai sus aparțin unui studiu inițiat din anul 1977 de către Societatea Română de Studii Metafizice şi terminat în forma actuală în anul 2007. Determinarea a avut ca sisteme de referință elementele de structură ale entității umane, definite metafizic de către Psihologia Transpersonală, în comun acord cu morfemele tipologiei omeneşti.

Cele 7 stări de definire ale spiritului în evoluția sa, sunt aceleaşi în întregul Univers, cu precizarea că distribuția este diferită pe fiecare nivel de vibrație, specifică celor 7 forme ale universurilor subincluse Metauniversului: Fizic (Material), Eteric, Astral, Mental, Cauzal, Budic şi Atmic (Cristic).

CRITERII DEFINITORII

1. AMORF: Este un spirit dezorganizat căruia îi lipseşte capabilitatea de percepţie a evenimentelor[1] şi succesiunea diferenţiată prin cuantificare a acestora. Aflat în planul terestru sau în lumile tri-dimensionale, nu percepe timpul din cauza incapabilităţii de a sesiza elementele (formele) înconjurătoare ca structuri referenţiale. Aflat într-un trup material (omenesc), configurează o fiinţare patologică, cunoscută sub denumirea de oligofrenie[2]. Acest spirit, nu este capabil să organizeze congruent funcţiile somatice cu cele psihice (sufleteşti). Ca morfemă[3] are o structură interioară anarhică, haotică, eterogenă. Liniile de forţă din interiorul său sunt depolarizate[4] ne mai având o liniaritate coerentă. Dacă asupra sa se proiectează un fascicol energetic coerent, acesta se va disipa atât pe suprafaţa sa cât şi în interiorul său în mod neomogen şi anizotrop[5].

La modul figurat, spiritele amorfe sunt asemănătoare unui bulgăre de pământ în care găsim cernoziom, frunze veştede sau putrezite, gunoaie, pietriş, nisip, argilă şi alte diverse vieţuitoare etc. Tocmai datorită acestei eterogenităţi structurate anarhic, spiritul amorf nu are o personalitate distinctă, putând fi analizat cu uşurinţă printr-o configurare fractală. Din figura nr. 1 se observă uşor nu numai cota procentuală din mulţimea oamenilor, dar şi corespondenţă sa formativă cu pământul. Precizez că în exemplul figurativ, am în vedere din întreaga planetă Terra inclusiv similarele ei, doar partea observabilă direct, adică suprafaţa uscată. De regulă, spiritele amorfe sălăşluiesc în planul astralului inferior[6] (o dimensiune apropiată tridimensionalităţii universului material, perceptibil prin rezoluţia dată de cele 5 simţuri. Putem numi dimensiunea astralului inferior ca fiind a patra dimensiune, dar de vibraţie foarte joasă, unde spiritele amorfe coabitează cu alte spirite superior organizate şi împreună structurează egregori[7].

---

[1] EVENIMENT = Acţiunea de trecere a situaţiilor, circumstanţelor sau formelor din starea de potenţial în cea de dinamică.

[2] OLIGOFRENIE = stare patologică a omului caracterizată prin dezvoltarea incompletă şi întârziată a facultăţilor psihice; debilitate mintală.

[3] MORFEMĂ = Cea mai mică unitate cu sens determinat (format - formă) din structura morfologică a cuvântului. În contextul de faţă, morfema are un sens mai larg, ce cuprinde orice formă complet definită şi specificată de către Morfogeneză (Proces de formare a structurilor morfologice ale organismelor).

[4] DEPOLARIZAT = Starea in care o structură (un magnet) pierde diferenţierea polară (nord - sud) şi în acest mod nu se mai poate înscrie pe liniile de forţă specifice polarităţilor magnetice, devenind insensibil la acţiunea acestor forţe.

[5] ANIZOTROPIE = Un corp, o formă care nu are aceleaşi proprietăţi fizice în toate direcţiile.

[6] ASTRALUL INFERIOR = Dimensiune fizică diferită de dimensiunea terriană definită prin frecvenţa Schuman care are o fundamentală de 7,83 Hz cu armonici ce pot ajunge pana la 45 Hz. In astralul inferior frecvenţa (oscilaţia) fundamentală începe de la 7.000 Hz, şi de aici îşi încep sufletele periplul evolutiv după exitus (moarte).

[7] EGREGORUL este o acumulare impersonală de inforenergii (IE), bune sau rele, care au aparţinut indivizilor, grupurilor de indivizi, societăţii, popoarelor, naţiilor, planetelor. Aceste inforenergii acumulate se comporta ca nişte acumulatori-tampon. Din punct de vedere al IE, indivizii pot induce informaţie şi energie în egregor sau pot primi informaţie şi energie din egregor. Se creează astfel o interdependenţă, egregorul reprezentând şi de multe ori influenţând deciziile subtile ale indivizilor, nuanţa de bine sau rău etc. Fiecare grupare, fiecare mişcare religioasă, politică, artistică, fiecare ţară, formează un "egregor". Egregorul se comporta ca o fiinţă psihică emanată de o colectivitate, fiind format din gândurile, dorinţele, fluidele tuturor membrilor care au gânduri în comun. Aici este desigur o problemă de liber arbitru şi de conectare voită. Conectarea unui individ sau a unei colectivităţi la un egregor se face printr-un gând-parolă care este chintesenţa egregorului, simbolul care caracterizează acel egregor. Fiecare egregor are culorile sale, formele sale particulare: pentru Franţa cocoşul, pentru Rusia ursul etc... Diferenţele existente între gândurile introduse de indivizi în egregor se reduc vectorial la componente în multivers, iar componentele care sunt identice în un anume univers se adună întărind egregorul în acel vers, în sensul sumei. Componentele[7] Se creează astfel o interdependenţă, egregorul reprezentând şi de multe ori influenţând deciziile subtile ale indivizilor, nuanţa de bine sau rău etc. Fiecare grupare, fiecare mişcare religioasă, politică, artistică, fiecare ţară, formează un "egregor". Egregorul se comporta ca o fiinţă psihică emanată de o colectivitate, fiind format din gândurile, dorinţele, fluidele tuturor membrilor care au gânduri în comun. Aici este desigur o problemă de liber arbitru şi de conectare voită. Conectarea unui individ sau a unei colectivităţi la un egregor se face printr-un gând-parolă

Putem exemplifica această stare cu cea întâlnită în planul terestru, unde alături de fiinţări superior organizate (exemplul fiinţa umană) întâlnim si amoeba, care este cel mai mic protozoar unicelular.

Spiritul amorf nu are interacţiuni cu sufletul (psiho) pe dominantele specifice acestuia: senzaţii, sentimente, dorinţe, respectiv emoţii. El reacţionează doar empatic prin câmpurile morfice specifice matricei informative care-i configurează sorgintea. Dintr-o altă perspectivă, o structură materială ce este posesoarea unui spirit amorf, nu are reacţii vizibile, ci doar la nivel atomic, acolo unde particulele energetice din jurul nucleului îşi pot schimba nivelele energetice doar la excitaţia unui impuls extern, după care apar doar reacţiile electro-chimice (vezi disoluţia - descompunerea trupurilor biologice după instalarea exitusului. În momentul exitusului, spiritul a părăsit structura corporală, îndreptându-se către astralul inferior.

Spiritele amorfe sunt supuse permanent acţiunilor entropice[8] şi pierd toată energia pe care o primesc după ce acţiunile externe generate de forţele habituale încetează. Spiritele amorfe nu iniţiază un metabolism bazal propriu conştient pe structurile informative convergente. Ne având nici o interacţiune cu sufletul, entităţile deţinătoare de un asemenea spirit deşi au recepţii, nu au percepţii deci nici reacţii proprii ci doar asemănătoare celor generate de energiile seismice asupra structurilor terriene de tipul piroclastic[9] sau a avalanşelor de pietre şi nămol cauzate de energia gravitaţională. O fiinţare de tipul umanoid ce posedă un asemenea spirit, se manifestă doar sub pulsiunea câtorva instincte organice tributare reflexelor necondiţionate: foame,

---

care este chintesenţa egregorului, simbolul care caracterizează acel egregor. Fiecare egregor are culorile sale, formele sale particulare: pentru Franţa cocoşul, pentru Rusia ursul etc... Diferenţele existente între gândurile introduse de indivizi în egregor se reduc vectorial la componente în multivers, iar componentele care sunt identice într-un anume univers se adună întărind egregorul în acel vers, în sensul sumei. Componentele antagonice într-un anume vers se anihilează vectorial, în timp fiind posibil ca egregorul să-şi schimbe sensul într-o anume zonă a realităţii (de exemplu pentru Romania, cu secol în urmă exista o ură puternică faţă de turci. Acum se manifestă o indiferenţă, poate chiar o vagă admiratie). Suma efectelor acţiunilor disparate ale unor entităţi individuale este o sumă aritmetică, în timp ce rezultanta acţiunilor unei colectivităţi sincronizate, este un număr obţinut exponenţial (deci, mult mai mare). Pe acest fenomen se bazează obţinerea rapidă de egregori de către creatorii de secte religioase şi de către artiştii (formaţii) care organizează concerte şi spectacole. Există şi egregori ale celulei sociale numită familie, care asigură continuitatea relaţiei între parteneri şi armonizarea acţiunilor lor la nivel subconştient. Acest egregor este creat de această legătură şi îi datorează ei existenţa. Reflectarea egregorului sau personificarea acestei legături, este de obicei un amestec de aspecte subconştiente şi conştiente cu privire la felul în care fiecare dintre părţi simte despre cealaltă parte şi relaţia dintre ele. Egregorul este format în acest caz special din sentimentele subconştiente, şi mai puţin din cele conştiente. Aceasta îi dă puterea pe care o are asupra părţilor implicate. Când apare o necesitate de schimbare, egregorul exercită negativ această putere atunci când nu este recunoscută o schimbare în relaţie, sau când se rezistă schimbării, sau se neagă acea schimbare. Pe de altă parte, egregorul exercită o putere pozitivă, de sprijin, atunci când schimbarea este recunoscută, acceptată şi ne ocupăm deschis si sincer de ea. Când ambele părţi sunt capabile de a recunoaşte egregorul şi vor să înveţe de la acesta, el poate deveni o unealtă spre a uşura schimbarea şi creşterea. El va revela ceea ce fiecare parte are nevoie să i se reveleze, pentru ca relaţia să înflorească şi pentru ca fiecare persoană să înflorească independent. Pentru a dizolva egregorul este nevoie de tăierea completă a oricărei legături mentale şi emoţionale. Cu alte cuvinte, este foarte greu de realizat. De obicei, egregorul se va schimba doar, în loc de a muri cu adevărat. (iubirea se transformă în ură, nu în indiferenţă). Psihologic, egregorul este o structură complexă. Atât timp cât mai există o legătură emoţională, prin definiţie nu se întrerupe legătura cu acesta. Egregorii mari aparţinând unor religii „stinse" sau unor civilizaţii demult apuse, rămân activi în univers o lungă perioadă de timp, ajutând la conectarea stocate în Universul informaţional numit Akasha, înţelegerea şi descoperirea elementelor acelei religii sau civilizaţii de către oamenii din viitor, folosindu-se intuiţia mult mai mult decât raţiunea (descoperirea Troiei de către Schliemann, descoperirea civilizaţiei minoice, etc).

[8] ENTROPIE = mărime de stare care defineşte nivelul de dezorganizare, de disipare a energiei. Mai are şi sensul de măsură care indică gradul de organizare al unui sistem, de la care începe dezorganizarea acestuia.

[9] PIROCLASTIC = Fragmente solide care provin din interiorul pământului, ajungând la suprafaţă printr-o erupţie vulcanică.

sete, excreție şi reproducere, reflexe preluate din mentalul colectiv cu ajutorul egregorilor colectivității căreia ține.

2. PRIMAR: Este un spirit cu o formă de organizare elementară de tipul celor ce se găsesc în pietre, în cristale (Fig. 2), ne-având competență individuală de a accede în Universul Informațional (Akasha). Un asemenea spirit ce ființează în astralul inferior

Fig. 2

este tot un spirit amorf dar având o vibrație pe o frecvență superioară, adică dincolo de 7.000 - 12.000 Hz (13.000 - 18.000 Hz), trebuie să ajungă până în planul material pentru ca asociindu-se cu un spirit amorf de 7.000 - 12.000 Hz şi împreună cu acesta, să se conecteze la vibrația morfică a câmpurilor morfogenetice specifice Universului Material. Acordarea rezonant-armonică cu matricea energetică definitorie, va elabora liniar şi succesiv spiritul primitiv. Toate informațiile pe care le capătă acest spirit, provin din Universul Informațional în câmp telepatic pe purtătoare tahionică. Dar, mai înainte de a ajunge la acest nivel de evoluție spirituală, să continuăm definirea spiritului primar. Aşa cum am precizat mai sus, spiritul primar este reprezentat de asocierea a două spirite amorfe cu frecvențe definitorii diferite. Ca orice morfemă se încarcă energetic cu energiile specifice habitatului căruia îi aparțin, încărcarea producându-se pe purtătoarele tahionice, asociate cu energiile cele mai înalte din Univers, "razele cosmice"[10]. Aceste spirite primare, se folosesc încă din vremuri imemoriale prin forme

---

[10] RAZELE COSMICE = La $3x10^{20}$ electron-volți (un 3 urmat de 20 de zerouri), particula cosmică este de 300 de milioane de ori mai energetică decât particulele produse de Tevatron la Fermilab, cel mai mare accelerator de particule din lume. Dacă fiecare proton şi neutron dintr-un mic virus ar avea atâta energie, virusul ar avea energia a câteva tone de explozibil. Până în ziua de azi, încă mai este cea mai energetică particulă măsurată în istorie. Oamenii de ştiință nu ştiu cum să interpreteze aceste date. Nici o stea obişnuită nu ar putea genera aceste energii şi chiar cele mai puternice obiecte din Univers nu par a fi candidați plauzibili. «În măsura în care noi credem că înțelegem obiectele astrofizice, nu pare a fi posibil», afirmă Jim Cronin de la Universitatea din Chicago. Jim Cronin, care a împărțit un Premiu Nobel cu Val Pitch

terapeutice încă neelucidate, de cunoaşterea **tehnico-ştiinţifică** dar cunoscute prin metodele complementare de energizare si tratament cunoscute sub denumirea de Cristaloterapie. Singura modalitate de a înţelege relaţia structurilor cristaline cu structurile complexe, de exemplu corpul omenesc, o constituie abordarea cunoaşterii prin metoda **spirito-ştiinţifică.** Nu voi intra în detalierea tehnicilor specifice cristaloterapiei, acestea fiind destul de cunoscute prin literatura de specialitate şi mijlocirea Internet-ului. Voi preciza doar că un spirit primar are o oscilaţie (vibraţie) specifică de la 30.000 Hz până la 900.000 Hz, aceasta scală permiţându-ne să înţelegem că şi în clasa spiritelor primare există diferenţieri calitativ-funcţionale. De exemplu, o piatră semipreţioasă, este inferioară vibraţional diamantului, considerat a fi cristalul cu spiritul cel mai înalt.

3. PRIMITIV: Acest spirit porneşte de la o vibraţie de 900.000 Hz şi ajunge până la 10.500.000 Hz, vibraţie specifică regnului vegetal cu precădere. Tot în această plajă, dar cu o alonje de până la 78 - 80 GHz, se află vieţuitoarele aflate în regnul animal. De exemplu, spiritul[11] celulei animale - cu excepţia celulei sexuale - în toată configuraţia sa, se înscrie în palierul 50 - 80 GHz. Spiritul celulei sexuale, oscilează în domeniul 80 - 140 GHz, cu o mică diferenţiere faţă ovul, care are o frecvenţă de 80 - 130 GHz şi spermatozoid care porneşte de la 90 GHz, putând atinge în etapa de vârstă 18 - 25 de ani chiar la 140 GHz. Există şi anumite excepţii la indivizii cu o pregătire spirito-ştiinţifică superioară, cum ar fi tinerii care au 7 - 8 lanţuri cromozomiale şi foto-luminiscenţa fotobionică vizibilă în aură de culoarea indigo - aceştia fiind supradotaţii, la care spiritul celulelor sexuale poate vibra până la 170 GHz. Dar vibraţia spiritului celulelor sexuale constituie un capitol separat, dat fiind faptul că aceste structuri nu aparţin somaticului.

Spiritul primitiv, cel ce animă egregorii inconştientului colectiv, îl vom găsi ca formă de manifestare plasat pe o frecvenţă între 2.000.000 Hz şi 80 GHz. Iată cum descrie această structură spirituală, Carl Gustav Jung: "Spiritul primitiv întâlnit cel mai adesea în Inconştientul colectiv, pare să fie alcătuit din ceva de felul imaginilor sau motivelor mitologice, drept care miturile popoarelor sunt, de fapt, expresii ale inconştientului colectiv. Întreaga mitologie ar fi un fel de proiecţie a inconştientului colectiv. Vedem cel mai clar acest fapt în cazul cerului înstelat, ale cărui forme haotice au fost ordonate proiectându-se asupra lor anumite imagini. Influenţa stelelor susţinută de astrologie s-ar explica, atunci: ea nu ar fi decât percepţia inconştientă şi introspectivă a activităţii inconştientului colectiv. Aşa cum asupra cerului înstelat s-au proiectat imagini de constelaţii, la fel s-au proiectat şi în legende, în poveşti sau asupra personajelor istorice, motive de acelaşi fel sau de alte feluri. De aceea, putem studia inconştientul colectiv în două moduri: fie prin mitologie, fie prin analiza individului. Cum materialul acesta din urmă nu vi-l pot face accesibil aici, trebuie să mă limitez la cel dintâi. Mitologia oferă însă un câmp atât de vast încât nu putem releva din ea decât

---

pentru descoperirea din 1965 a asimetriei în comportamentul materiei şi antimateriei, spune că razele cosmice sunt cel mai entuziasmant mister al Universului cunoscut până acum de om.

[11] SPIRIT: Discuţia despre nivelele evolutive ale spiritelor se referă în mod exclusiv la momentul când acestea sunt întrupate şi aflate în planul material. Spiritele destrupate, după ce părăsesc materia şi cele neîntrupate, deşi păstrează acelaş nivel vibraţional, interacţionează după alte criterii în planul numit generic Astral sau Sufletesc.

câteva tipuri, puține la număr. Numărul condițiilor mediului este de asemenea nesfârşit, astfel încât nici in cazul lor nu ne putem ocupa decât de câteva tipuri. După cum organismul viu, cu proprietățile sale caracteristice, e un sistem de funcții de adaptare la condițiile mediului, psihicul trebuie să prezinte de asemenea organe sau sisteme de funcții care să corespundă ocurentelor fizice regulate.

Nu mă refer aici la funcțiile senzoriale organic determinate, ci mai degrabă la un fel de fenomene psihice paralele regularităților fizice. Aşa, bunăoară, mersul zilnic al soarelui pe cer, precum şi alternarea zilei cu noaptea, trebuie să aibă o întruchipare psihică, de forma unei imagini bine întipărite în om din vechi timpuri. Dar nu putem studia direct o asemenea imagine; în locul ei descoperim însă analogii mai mult sau mai puțin fantastice ale fenomenului fizic: în fiecare dimineață, un erou divin se naşte din mare şi se urcă în carul soarelui. La apus, îl aşteaptă o Magna Mater care îl înghite seara. El străbate în pântecele dragonului fundul mării de miază-noapte. După o luptă teribilă cu şarpele nocturn, el se naşte iarăşi, dimineața.

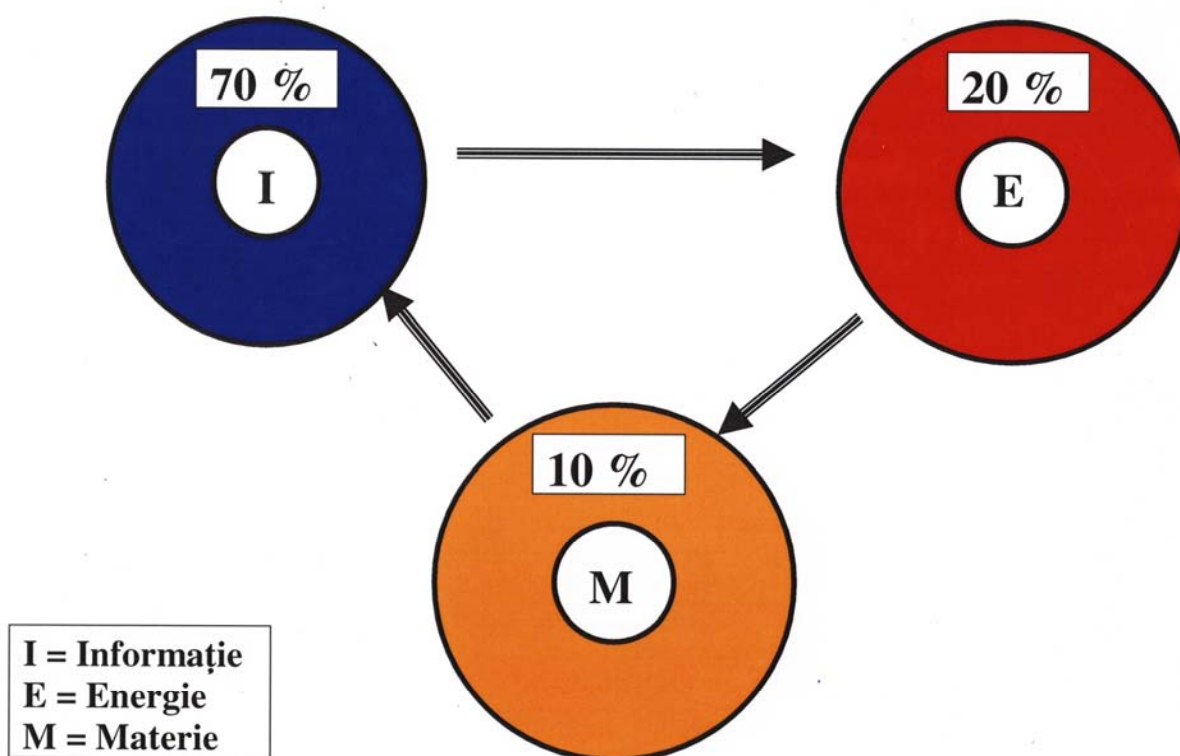
Acest conglomerat de mituri constituie, fără îndoială, o întruchipare a fenomenului fizic şi încă în mod atât de vădit, încât mulți cercetători îşi închipuie, că primitivii inventează asemenea mituri numai pentru a explica fenomenele fizice. Ceea ce este, în orice caz, neîndoielnic e că ştiințele naturii şi filosofia naturii au încolțit pe un asemenea teren. Dar consider mai degrabă neverosimilă ipoteza că primitivul ar inventa, din pura nevoie de a găsi explicații, forme de felul teoriilor fizice sau astronomice.

Ceea ce putem spune imediat despre plăsmuirile mitice este că fenomenul fizic a pătruns cândva în psihic, distorsionat de fantezie, şi a fost reținut acolo, astfel încât inconştientul mai reproduce şi astăzi asemenea imagini. Fireşte, se pune atunci întrebarea: de ce nu înregistrează psihicul fenomenul ca atare, de ce înregistrează numai fantezia legată de fenomenul fizic?

Dacă v-ați transpune în sufletul primitivului, ați înțelege de îndată de ce se întamplă aşa. Căci primitivul trăieşte în lumea sa cu o asemenea "participation mystique", cum numeşte Lĕvy-Bruhl acest fapt psihologic, încât între subiect şi obiect nu se stabileşte nici pe departe o distincție absolută, ca în cazul intelectului nostru rațional. Ceea ce se întâmplă în exterior se întâmplă şi în el şi ceea ce i se întâmplă lui se întâmplă şi în exterior. Am observat un exemplu foarte bun al acestui fapt, pe când mă aflam la elgonieni, un trib primitiv de pe muntele Elgon, din Africa de Est. Elgonienii obişnuiau să-şi scuipe în mâini la răsăritul soarelui şi să-şi țină apoi palmele ridicate spre soarele care tocmai se ridica la orizont. Cum cuvântul "athosta" înseamnă zeu şi soare totodată, am întrebat: "Soarele e zeu?" Au negat cu râsete, de parca aş fi pus o întrebare de-a dreptul prostească. Cum în momentul acela soarele era sus pe cer, am arătat spre el şi am întrebat: "Când soarele e acolo, spuneți că nu-i zeu, dar când e acolo, la răsărit, spuneți că este zeu." A urmat o tăcere consternantă, până când un bătrân şef de trib a luat cuvântul şi a spus: "Aşa este. E adevărat că acolo sus soarele nu e zeu, dar când răsare, e zeu (sau: atunci este zeu)." Pentru spiritul primitiv e tot una care dintre cele două versiuni este corectă. Răsăritul soarelui şi sentimentul de eliberare ce-l însoțeşte sunt pentru el acelaşi eveniment divin, după cum noaptea şi frica ce-o trezeşte ea, sunt unul şi acelaşi eveniment. Afectul (sau emoția, n.n.) îi este mai aproape

primitivului decât fizica şi de aceea el îşi înregistrează fanteziile trăite în afecte; aşa se face că noaptea e echivalentă pentru el cu şarpele şi cu răsuflarea rece a duhurilor, pe când dimineaţa e naşterea unui zeu bun". În stare de individualitate, spiritul primitiv are, cu precădere, reacţii instinctive, dictate de egregorul clanului sau familiei căreia îi aparţine. Nici manifestările egocentrice nu sunt suficient de evoluate la acesta, egoismul său fiind, mai mult, determinat de nevoile involuntare: sete, foame, somn, copulare. Fiind dominat de instinctele primare, este subordonat în mod dominant, sentimentului de frică. De fapt, acestuia îi lipseşte personalitatea.

4. SPIRITUL ABIL: Are o vibraţie ce porneşte de la 80 GHz şi poate ajunge până la 160 - 170 GHz, nivel de vibraţie identic cu cel al celulelor sexuale: ovulele şi spermatozoizii. De la acest nivel, spiritele intră individual sub directa influenţă a forţelor cosmice, fiind în deplin acord cu energia specifică astrelor[12]. Adjectivul abil,

adesea adverbiat, înseamnă: îndemânatic, iscusit, priceput, dibaci, şmecher, descurcăreţ, deci este un spirit cu o mare capabilitate de adaptare ca şi apa, care ia forma vasului în

[12] INFLUENŢA ASTRELOR, trebuie înţeleasă prin prisma faptului că acestea sunt entităţi vii, care sunt coordonate de către SpiritulGuvernator responsabil cu ordinea într-o anumită galaxie. Cu alte cuvinte, Spiritul Guvernator poate fi numit şi Conducătorul Galaxiei respective. Într-o altă ordine de mărime întâlnim Guvernatorul Clusterului Galactic sau aşa cum îl numesc astronomii, Roiul de galaxii. Clusterul reprezintă o grupare de galaxii de la 7.000 la 50.000 de galaxii. Şi tot aşa, pe nivele din ce în ce mai mari, întâlnim Super şi Hiper Clustere. Dar toate acestea aparţin Universului Material. Urmează Universul Energetic apoi cel Informaţional aşa cum este reprezentată structura Marelui Univers în figura nr. 3.

care stă. Este deci o caracteristică specifică şi cu precădere intuitivă. Un spirit abil are puţine posibilităţi de a face analiză şi sinteză şi nu operează cu nici un fel de logică, el putându-se acorda armonic cu orice fel de vibraţie, chiar şi cu cea a astrelor care-i sunt principial defavorabile. Va "împrumuta" fără nici un fel de scrupul de la un alt semen de-al său, abilităţile acestuia ce-i sunt oportun necesare, prin intruziunea extraordinar de "silenţioasă" în sufletul acestuia, luându-l în stăpânire. În mod frecvent, întâlnim această relaţie la indivizii cu mare forţă de persuasiune şi cei dotaţi cu un spirit situat în planul primitiv. Marile păcăleli sunt făptuite de Spiritele abile asupra spiritelor primitive, calificate eufemistic "naive". Adesea, un spirit primitiv, deşi suficient de cultivat şi dovedind elocvenţă în descripţiile pe care le face, nu poate aborda subiecte de mare profunzime analitică, indiferent că sunt din domeniul laic sau şi cu precădere, în domeniul misticului. Acestea sunt victimele sigure ale spiritelor abile, abilitate având un pronunţat caracter speculativ.

SFÂRŞITUL PRIMEI PĂRŢI

Prof. Dr. psiholog - parapsiholog, Lucian Iordănescu
Master of Metaphysics,
Guvernatorul Societăţii Române de Studii Metafizice.